

Ændringsforslag nr. 1 er nu taget tilbage af skatteministeren. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-4, ændringsforslag nr. 2 og 3 uden for betænkningen af skatteministeren og § 5, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om redegørelse nr. R 5: Justitsministerens redegørelse af 19. november 1996 om Danmarks medlemskab af Schengensamarbejdet.

(Redegørelsen anmeldt 19/11 96. Redegørelsen givet 19/11 96. Meddelelse om forhandling 21/11 96).

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Det er nu godt 2 år siden, at vi sidst havde en større debat om Schengensamarbejdet. Ved den lejlighed lovede ministeren dels at holde Retsudvalget og Europaudvalget løbende orienteret om udviklingen i forhandlingerne og dels, at regeringen ville tage en fornyet debat med Folketinget, før der træffes endelig afgørelse om tiltrædelse af samarbejdet.

Jeg vil godt takke ministeren for, at vi med jævne mellemrum har fået de lovede orienteringer, som har sat os i stand til at følge med i forhandlingerne. Også en tak for den redegørelse, som nu er til debat i dag.

Ved den førnævnte debat i 1994 omtalte jeg bl.a. regeringens beslutning om at søge observatørstatus i Schengen. Og jeg sagde herunder:

»... det finder vi i Socialdemokratiet egentlig er ganske fornuftigt, fordi det giver en meget god anledning til at få afklaret de ganske mange juridiske og tekniske spørgsmål, som ikke i dag fremgår klart og utvetydigt af konventionen. Hele den forhandlings- og opklaringsfase, som nu bliver følgen af anmodningen, vil give os et langt klarere grundlag for at vurdere både fordele og ulemper ved nærmere tilknytning til Schengensamarbejdet.«

Nu er det jo ikke hver gang, man kigger i bakspejlet, at man finder, at det, man har sagt eller gjort ved en tidligere lejlighed, var rigtigt eller fornuftigt set i bagklogskabens lys. Men i denne sag kan jeg konstatere, at den forventning til forhandlingsfasen, som Socialdemokratiet gav udtryk for i 1994, også efterfølgende har vist sig at være rigtig.

Et af de spørgsmål, som spillede en stor rolle i debatten, var den nordiske pasunion. Socialdemokratiet gav udtryk for, at det for os var afgørende, at vi fortsat kan leve op til aftalerne om nordisk pasfrihed. Det synspunkt var der bred enighed om, men flere, bl.a. fru Anne Baastrup, gav udtryk for, at man derfor burde vælge at satse på grænsekontrolkonventionen frem for på Schengensamarbejdet. Foreholdt, at arbejdet med denne konvention var gået totalt i hårdknude på grund af en uenighed mellem England og Spanien, erklærede fru Baastrup, at dersom regeringen blot havde en ordentlig forhandlingsstrategi, kunne den let mægle i denne strid. Det var selvfølgelig en nem, men unægtelig også temmelig usaglig måde at forholde sig til problemet på. Og vi må da også konstatere, at striden mellem England og Spanien fortsat er uløst.

I den samme ordveksling sagde hr. Steen Gade – og jeg citerer – at »SF er bekymret for at skibe os ind i et projekt med den risiko, at det kan gå ud over det nordiske samarbejde«, for så vil vi få en ydre grænse midt i Norden.

Jeg opfattede – og opfatter stadig – at det var en ærlig bekymring, hr. Steen Gade gav udtryk for, en bekymring, som vi også et stykke ad vejen kunne dele. Og det var netop grunden til,